

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectæ

Sandini, Antonio

Bambergæ, 1753

LVIII. Joannes II. Anno Christi 532. Justiniani 6. Athalarici 7.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65446](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65446)

cludunt, eam ne ab Romanis quidem Pontifibus esse usurpandam. Vide annotat. 3. ad S. Hilarum.

(2) Vide Appendicem Operum S. Prosperi Aquitani pag. 352. & 759.

(3) Norisius lib. 2. Hist. pelag. cap. 23.

LVIII.

JOANNES II.

ANNO CHRISTI 532.

JUSTINIANI 6. ATHALARICI

7.

JOANNES II. cui *Mercurio* cognomen, *Projecti* filius, Romanus, anno 532. die postremâ Decembris Pontificatum accepit. Pugnavit adversus Simoniam vitium, quod grassabatur non modò in electione Episcoporum, sed etiam Pontificum. Petivit enim ab Athalarico Italiae Rege, impetravitque, ut adversus ejusmodi Simoniacos, quos non compescerent sacri Canones, Regiâ ageret potestate, pœnisque sæculi eosdem comprimeret, quos nec Dei timor, neque Ecclesiastica censura corrigeret. (1) Vocem: *Unus de Trinitate crucifixus est carne*, quam Monachi Scythæ acriter tuebantur, & summus Pontifex

Bar. an.

531. §. 8.

Pa §. 5

Bar. an.

533. §. 4.

32.

Bar. an.

534. §.

23. Pag.

§. 2. 3.

Q 4

Hor-

Hormifda rejecerat, tanquam novam & ambiguam, ut dictum est in ejus vita, ratam ipse suâ auctoritate fecit, veluti consentientem rectæ Fidei, & Monachos Acœmetas, (2) qui eam damnabant quasi hæreticam, ab omni Ecclesia Catholica esse jussit alienos, nisi errore damnato doctrinam suam quantocius sequi habitâ regulari professione significassent. (3) Anno 535. VI. Kal. Junii mortuus Pontificatum habuit per biennium & menses quatuor, diesque sex supra viginti.

Bar. an.
535. §.
20 26.
Pag. §. 2.

ANNOTATIONES.

(1) Hæc Baronius, qui ad annum eundem 533. §. 39. subjungit: *Edictum adversus hujusmodi delinquentes Rex voluit marmorea inscribi tabula, & ante sancti Petri atrium illam perspicuam cunctis apponi. Ex violentis hisce remediis quàm grandis morbus irrepserit, est facile judicare.*

Eundem Regem Athalaricum imperasse tria millia solidorum pro Apostolici consecratione Pontificis, & duo millia pro ordinatione aliorum Patriarcharum, legimus apud Cassiodorum lib. 9. epist. 15. pag. 148. Vide S. Gregorii Magni vitam lib. 1. cap. 7. tom. 4. Operum ejus edit. Monachorum pag. 216.

Acœ-

(2) *Accœmeta*, Ἀκοιμηταὶ Græcè, Latinè *insomnes*, quòd ex instituto, ut refert Nicephorus lib. 15. cap. 23. trifariam divisi Dei laudibus in Ecclesia celebrandis diu noctûque sinè intermissione vacarent.

(3) Epist. 2. ad Justinianum, & 3. ad Senatores apud Labbeum tom. 4. Conc. pag. 1746. 1761. Ex hoc loco aliqui arbitrantur, Joannem approbasse sententiam ab Hormisda damnatam, ideòque Pontificem in dirimendis controversiis Fidei falli posse. Hos confutavit Baronius ad an. 533. §. 26. scribens, *nunquam eam sententiam ab ipso Hormisda fuisse rejectam tanquam hereticam, sed proscriptam ut novam atque suspectam, ne sub ea Euty- chianorum fallaciæ occultarentur.*

Norifius verò in Vindiciis Augustinianis cap. 3. §. 2. pag. 924. *Sciendum est, aliquas propositiones equivocas modò ab Ecclesia rejici, modò approbari. Hoc ostendimus* lib. 2. Hist. Pelagianæ cap. 20. *de illa propositione: Unus è Trinitate passus est, quam Hormisda rejecit; at Joannes II. Vigilius ac Synodus V. uti Catholicam definiverunt. Etenim in sensu Euty chianorum damnata fuit, quasi Verbum in natura divina passum diceretur, & licèt alii adderent passum carne, attamen cùm ob affinitatem cum heresi*

Q 5

Eut-

Eutycheris suspecta esset, jure S. Hermisda eandem approbare recusavit.

Et in Apologia Monachorum Scythiarum cap. 1. pag. 882. *Egregie S. Hilarius lib. 2. de Trinitate ait: De intelligentia enim hæresis, non de scriptura est; & sensus, non sermo fit crimen. Quod exemplo comprobans: Malè, inquit, intelligitur Homousion. Quid ad me bene intelligentem? Malè Homousion Samosatenus confessus est, sed nunquid melius Ariani negaverunt? Octoginta Episcopi olim respuerunt; sed trecenti octodecim nuper receperunt. Illi enim in Synodo Antiochena vocem Homousion in sensu Pauli Samosateni rejecerunt, quam in sensu Catholico Nicæna Synodus consecravit. Latina Ecclesia vocem hypostasis diutius averfata est, quam Græci Patres, tanquam Catholici dogmatis contra Sabellium expressivam, invexerant. Nomen Christiparæ ante Nestorii hæresim nullâ latentis erroris labe suspectum erat, quod tamen in sensu hæretico Synodus V. Canone 6. proscripsit, tanquam si Christus Deus non esset, ut ibidem exponitur. Plurimæ autem produci possent propositiones æquivocæ, quæ juxta unum sensum damnatae sunt, juxta alterum verò ab Ecclesia approbate. Paucas easque insignio-*

res laudabo. Laudat autem postea. Vide Petavium lib. 4. de Incarnatione cap. 6. & 7. tom. 4. Theologic. Dogmatum.

LIX.

S. AGAPETUS I.

ANNO CHRISTI 535.

JUSTINIANI 9. THEODATI
REG. 2.

AGAPETUS Gordiani Presbyteri filius, *Archidiaconus Romana Ecclesia*, anno 535. III. Nonas Junii Papa ordinatur, in regulis Ecclesiasticis apprime eruditus. (1) Inter initia Pontificatus irritum fecit anathema à Bonifacio II. dictum in Dioscorum vitio creatum, ac minimè legitimum Pontificem. Quam ob causam, est in occulto. Rescivit quoque Acta Concilii, in quo idem Bonifacius Vigilium constituerat successorem suum. Anno insequente coactus est à Theodato Gothorum Rege iter suscipere Constantinopolim, acturus apud Justinianum, ut revocaret exercitum, qui Duce Belisario Siciliam occupârat, atque hyeme exactâ transportandus erat in Italiam.

Bar. an.

535. §.

28. Pag.

§. 3.

Bar. an.

531. §. 3.

§. 1. 17.

26. 55.

58. Pag.

§. 4. 5.

10.

An. 536.

§. 1. 17.

26. 55.

58. Pag.

§. 4. 5.

10.

An. 536.

§. 1. 17.

26. 55.

58. Pag.

§. 4. 5.

10.

An. 536.

§. 1. 17.

26. 55.

58. Pag.

§. 4. 5.

10.

An. 536.

§. 1. 17.

26. 55.

58. Pag.

§. 4. 5.

10.